

چکیده نتایج طرح آمارگیری نیروی کار
بهار ۱۴۰۴

مقدمه

اشتغال و بیکاری، از جمله موضوع‌های اساسی اقتصاد هر کشوری است، به‌گونه‌ای که افزایش اشتغال و کاهش بیکاری، به‌عنوان یکی از شاخص‌های توسعه‌یافتگی جوامع تلقی می‌شود. نرخ بیکاری یکی از شاخص‌هایی است که برای ارزیابی شرایط اقتصادی کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد. از سال ۱۳۷۶ اطلاعات بازار کشور از طریق طرح "آمارگیری از ویژگی‌های اشتغال و بیکاری خانوار" حاصل می‌شد که به منظور بهبود کیفیت و انطباق بیش‌تر با مفاهیم بین‌المللی به‌ویژه سازمان بین‌المللی کار^۱، مورد بازنگری قرار گرفت تا به صورت طرح فعلی و با عنوان "طرح آمارگیری نیروی کار" به اجرا در آید. "طرح آمارگیری نیروی کار" اولین بار در سال ۱۳۸۴ آغاز شد و از آن زمان تاکنون در ماه میانی هر فصل اجرا شده است.

"طرح آمارگیری نیروی کار" با هدف شناخت ساختار و وضعیت جاری نیروی کار و تغییرات آن اجرا می‌شود. این هدف از طریق «برآورد شاخص‌های فصلی و سالانه‌ی نیروی کار در سطح کل کشور و استان‌ها»، «برآورد تعداد سالانه در سطح کل کشور و استان‌ها»، «برآورد تغییرات فصلی و سالانه‌ی شاخص‌های نیروی کار در سطح کل کشور و استان‌ها» و «برآورد تغییرات سالانه‌ی شاخص‌های نیروی کار در سطح استان‌ها» تأمین می‌شود.

جامعه تحت پوشش طرح آمارگیری نیروی کار مجموعه افرادی است که طبق تعریف، عضو خانوارهای معمولی ساکن یا گروهی در نقاط شهری یا روستایی کشور هستند. لذا، این طرح اعضای خانوارهای معمولی غیر ساکن و اعضای خانوارهای موسسه‌ای را پوشش نمی‌دهد. روش آمارگیری در این طرح به صورت خوشه‌ای دو مرحله‌ای طبقه‌بندی شده است. در این طرح، علاوه بر برآورد سطوح، برآورد تغییرات نیز مورد نظر است، از این رو از روش نمونه‌گیری چرخشی استفاده می‌شود. نمونه‌گیری چرخشی با ثابت نگه‌داشتن بخشی از واحدهای نمونه بین دو فصل آمارگیری و تغییر بقیه واحدها، به بهترین نحو، امکان برآورد سطوح و تغییرات را فراهم می‌کند. با توجه به اهداف طرح، الگوی چرخش انتخابی برای این طرح، یک «الگوی ۲-۲-۲» است، یعنی طی دوره‌ی نمونه‌ی پایه^۲ از هر خانوار نمونه، حداکثر چهار بار آمارگیری به عمل می‌آید، به این ترتیب که خانوار، دو فصل متوالی در نمونه است، سپس به طور موقت برای دو فصل متوالی از نمونه خارج می‌شود، بعد مجدداً برای دو فصل متوالی به نمونه باز می‌گردد و پس از آن تا انتهای سال‌های مربوط به دوره نمونه پایه از نمونه خارج می‌شود. لازم به ذکر است که انجام بهینه نمونه‌گیری چرخشی، مستلزم به‌کارگیری نمونه‌ی پایه است. منظور از نمونه‌ی پایه، نمونه‌ای است که می‌توان از آن برای تأمین نیازهای چند آمارگیری یا چند دوره از یک آمارگیری مستمر، زیرنمونه‌هایی انتخاب کرد. در آمارگیری‌های مستمر، استفاده از نمونه پایه ضمن صرفه اقتصادی، امکان کنترل بهتر عملیات اجرایی و هم پوشانی نمونه‌ها در دوره‌های مختلف آمارگیری را فراهم می‌کند. چارچوب نمونه‌گیری مرحله‌ی اول، از فصل بهار سال ۱۳۹۷، چهارمین نمونه پایه آمارگیری‌های خانواری است، که براساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵ می‌باشد. نمونه پایه، واحدهای نمونه‌گیری مرحله‌ی اول (خوشه‌ها) را شامل می‌شود. هر خوشه، شامل یک بلوک/آبادی، بخشی از یک بلوک/آبادی بزرگ یا در مواردی مجموعه‌ای از چند بلوک/آبادی کوچک است که بر اساس اطلاعات سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۵ ساخته شده است. همچنین با توجه به تغییر و تحولات جمعیتی و واحدهای مسکونی در نقاط شهری، به منظور تهیه‌ی چارچوب مناسب و به هنگام، بخشی از خانوارها در محدوده‌ی خوشه‌های نمونه پایه در زمستان ۱۴۰۳ فهرست‌برداری شدند. ولی با توجه به تغییر و تحولات محدود جمعیتی و واحدهای مسکونی در نقاط روستایی از انجام فهرست‌برداری در این نقاط صرف‌نظر شد.

در طرح آمارگیری نیروی کار سال ۱۴۰۴ هر فصل از ۶۰۶۴۸ خانوار کل کشور (مناطق شهری و روستایی) آمارگیری شده است. نتایج تفصیلی این طرح به دو صورت در قالب نشریه فصلی و سالانه هر ساله پس از اعلام نتایج اولیه (چکیده) توسط مرکز آمار ایران منتشر می‌شود و نتایج فصل بهار در مرداد ماه ۱۴۰۴ به صورت فایل Excel از طریق درگاه ملی آمار در دسترس عموم علاقمندان، محققین، برنامه ریزان و پژوهشگران قرار می‌گیرد.

جامعه هدف این طرح شامل خانوارهای معمولی ساکن و گروهی در نقاط شهری و روستایی است.

1- International Labour Organization (ILO)

2- Master Sample

3- Confidence Interval

در این آمارگیری، اطلاعات از طریق مصاحبه گردآوری می شود. به این ترتیب که مأمور آمارگیر برای تکمیل پرسشنامه خانوار با مطلع ترین عضو خانوار و برای تکمیل پرسشنامه فردی با هر یک از اعضای ۱۰ ساله و بیشتر خانوار مصاحبه انجام می دهد. شایان ذکر است، تعاریف و مفاهیم طرح آمارگیری نیروی کار براساس سیزدهمین قطعنامه سازمان بین المللی کار (ICLS13) طراحی و پیاده سازی شده است.

لازم به ذکر است از بهار ۱۳۹۷ در انتشار نتایج این آمارگیری، فاصله اطمینان^۳ ۹۵٪ برای شاخص نرخ بیکاری ارایه گردیده است. از نظر روش شناسی آماری، این فاصله اطمینان به این معناست که اگر از جامعه آمارگیری چندین نمونه با روش نمونه گیری یکسان استخراج شود و بر اساس هر کدام از این نمونه ها یک فاصله اطمینان برای مقدار واقعی نرخ بیکاری جامعه محاسبه شود، انتظار داریم ۹۵٪ از این فواصل اطمینان، مقدار واقعی نرخ بیکاری را شامل شود.

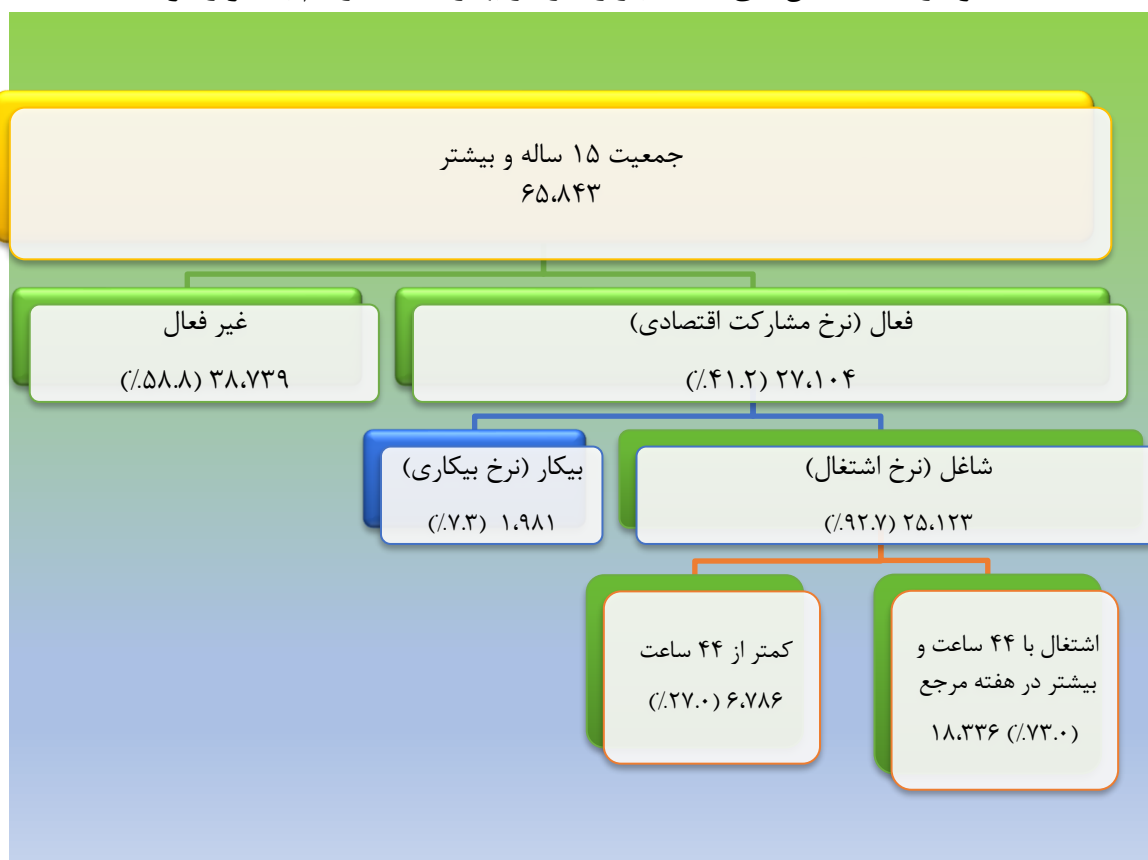
دفتر جمعیت، نیروی کار و اقتصاد خانوار

شایان ذکر است بر اساس بررسی‌های به عمل آمده، به دلیل تحولات اجتماعی صورت گرفته در زمینه سن ورود به بازار کار در سال‌های اخیر در کشورهای مختلف حداقل سن ۱۵ سال، برای بررسی شاخص‌های کلیدی بازار کار در نظر گرفته شده، که به دلیل تحولات مشابه در کشورمان، از فصل بهار ۱۳۹۸ شاخص‌های عمده بازار کار کشور براساس جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر محاسبه و ارائه شده است.

یافته‌ها

براساس نتایج این آمارگیری در بهار ۱۴۰۴، عمده‌ترین شاخص‌های بازار کار و تغییرات آن در بهار ۱۴۰۴ نسبت به بهار ۱۴۰۳ در جدول ۱ ارائه شده است. در جدول ۲ نیز شاخص‌های عمده‌ی بازار کار به تفکیک استان ارائه شده است. نمودار ۱ شاخص‌های عمده بازار کار در بهار ۱۴۰۴ را در یک نگاه نشان می‌دهد.

نمودار ۱- شاخص‌های عمده بازار کار در بهار ۱۴۰۴ (ارقام به هزار نفر)

بررسی نرخ مشارکت اقتصادی (نرخ فعالیت) جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر نشان می‌دهد که ۴۱.۲ درصد جمعیت در سن کار (۱۵ ساله و بیش‌تر) از نظر اقتصادی فعال بوده‌اند؛ یعنی در گروه شاغلان یا بیکاران قرار گرفته‌اند. همچنین نتایج نشان می‌دهد که نرخ مشارکت اقتصادی در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی کم‌تر بوده است. بررسی روند تغییرات نرخ مشارکت اقتصادی کل کشور نشان می‌دهد که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (بهار ۱۴۰۳)، تغییری نداشته است. بررسی نسبت اشتغال جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر بیانگر آن است که ۳۸.۲ درصد از جمعیت در سن کار (۱۵ ساله و بیش‌تر) شاغل بوده‌اند. این شاخص در بین مردان بیش‌تر از زنان و در نقاط روستایی بیش‌تر از نقاط شهری بوده است.

جدول ۱- شاخص‌های عمده بازار کار و تغییرات آن به تفکیک جنس، نقاط شهری و روستایی در بهار ۱۴۰۴ نسبت به بهار ۱۴۰۳ (تعداد نفر- نرخ، سهم و نسبت: درصد)

شاخص‌های نیروی کار		کل کشور			مرد			زن		
		بهار ۱۴۰۴	بهار ۱۴۰۳	تغییرات	بهار ۱۴۰۴	بهار ۱۴۰۳	تغییرات	بهار ۱۴۰۴	بهار ۱۴۰۳	تغییرات
جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر ^۱	تعداد	۶۵۸۴۲۶۱۶	۶۵۰۴۸۰۵۵	۷۹۴۵۶۱	۳۲۸۶۰۶۷۶	۳۲۴۷۵۰۰۷	۳۸۵۶۶۹	۳۲۹۸۱۹۳۹	۳۲۵۷۳۰۴۸	۴۰۸۸۹۱
مشارکت اقتصادی	نرخ	۴۱.۲	۴۱.۲	۰.۰	۶۸.۴	۶۸.۳	۰.۱	۱۴.۰	۱۴.۳	-۰.۳
جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر	تعداد	۲۷۱۰۳۹۷۳	۲۶۸۲۰۱۶۶	۲۸۳۸۰۷	۲۲۴۷۵۹۹۹	۲۲۱۶۵۶۵۲	۳۱۰۳۴۷	۴۶۲۷۹۷۴	۴۶۵۴۵۱۴	-۲۶۵۴۰
جمعیت غیرفعال ۱۵ ساله و بیشتر	تعداد	۳۸۷۳۸۶۴۳	۳۸۲۲۷۸۸۹	۵۱۰۷۵۴	۱۰۳۸۴۶۷۷	۱۰۳۰۹۳۵۵	۷۵۳۲۲	۲۸۳۵۳۹۶۵	۲۷۹۱۸۵۳۴	۴۳۵۴۳۱
اشتغال جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر	نسبت	۳۸.۲	۳۸.۰	۰.۲	۶۴.۳	۶۴.۰	۰.۳	۱۲.۱	۱۲.۱	۰.۰
	تعداد	۲۵۱۲۲۵۶۳	۲۴۷۴۵۵۲۸	۳۷۷۰۳۵	۲۱۱۲۸۹۳۴	۲۰۷۸۸۶۳۶	۳۴۰۲۹۸	۳۹۹۳۶۲۹	۳۹۵۶۸۹۲	۳۶۷۳۷
بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر	نرخ	۷.۳	۷.۷	-۰.۴	۶.۰	۶.۲	-۰.۲	۱۳.۷	۱۵.۰	-۱.۳
	تعداد	۱۹۸۱۴۱۰	۲۰۷۴۶۳۸	-۹۳۲۲۸	۱۳۴۷۰۶۵	۱۳۷۷۰۱۶	-۲۹۹۵۱	۶۳۴۳۴۵	۶۹۷۶۲۲	-۶۳۲۷۷
بیکاری جوانان ۲۴-۱۵ ساله	نرخ	۱۹.۷	۲۰.۰	-۰.۳	۱۷.۴	۱۷.۲	۰.۲	۳۰.۹	۳۲.۵	-۱.۶
	تعداد	۵۱۸۴۸۹	۵۰۸۸۶۵	۹۶۲۴	۳۷۸۷۷۷	۳۵۵۱۵۶	۲۳۶۲۱	۱۳۹۷۱۲	۱۵۳۷۰۹	-۱۳۹۹۷
بیکاری گروه سنی ۱۸-۳۵ ساله	نرخ	۱۴.۵	۱۵.۰	-۰.۵	۱۲.۱	۱۲.۲	-۰.۱	۲۳.۹	۲۵.۴	-۱.۵
	تعداد	۱۳۴۲۸۱۱	۱۴۴۱۹۶۵	-۹۹۱۵۴	۸۸۸۱۰۹	۹۲۵۱۱۲	-۳۷۰۰۳	۴۵۴۷۰۲	۵۱۶۸۵۳	-۶۲۱۵۱
بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر	نرخ	۱۰.۴	۱۱.۶	-۱.۲	۷.۱	۷.۸	-۰.۷	۱۷.۶	۲۰.۰	-۲.۴
فارغ‌التحصیل آموزش عالی	تعداد	۷۹۳۳۴۴	۸۹۲۳۳۳	-۹۸۹۸۹	۳۶۸۶۸۳	۴۱۵۱۷۷	-۴۶۴۹۴	۴۲۴۶۶۱	۴۷۷۱۵۶	-۵۲۴۹۵
اشتغال در بخش کشاورزی	سهم	۱۴.۶	۱۴.۵	۰.۱	۱۴.۹	۱۴.۸	۰.۱	۱۲.۹	۱۳.۱	-۰.۲
	تعداد	۳۶۵۶۷۰۰	۳۵۹۵۳۷۰	۶۱۳۳۰	۳۱۴۲۲۴۴	۳۰۷۶۳۲۷	۶۵۹۱۷	۵۱۴۴۵۷	۵۱۹۰۴۳	-۴۵۸۶
اشتغال در بخش صنعت	سهم	۳۳.۰	۳۳.۰	۰.۰	۳۴.۷	۳۴.۵	۰.۲	۲۳.۷	۲۵.۵	-۱.۸
	تعداد	۸۲۸۳۷۳۵	۸۱۷۳۱۲۶	۱۱۰۶۰۹	۷۳۳۷۲۸۵	۷۱۶۳۵۹۴	۱۷۳۶۹۱	۹۴۶۴۵۱	۱۰۰۹۵۳۳	-۶۳۰۸۲
اشتغال در بخش خدمات	سهم	۵۲.۴	۵۲.۴	۰.۰	۵۰.۴	۵۰.۷	-۰.۳	۶۳.۳	۶۱.۳	۲.۰
	تعداد	۱۳۱۷۲۷۰۸	۱۲۹۶۱۲۵۰	۲۱۱۴۵۸	۱۰۶۴۳۳۷	۱۰۵۳۷۳۰۹	۱۰۵۹۲۸	۲۵۲۹۴۷۲	۲۴۲۳۹۴۱	۱۰۵۵۳۱
اشتغال ناقص	سهم	۶.۶	۷.۹	-۱.۳	۷.۱	۸.۵	-۱.۴	۳.۹	۴.۶	-۰.۷
	تعداد	۱۶۶۰۴۳۵	۱۹۵۲۴۴۸	-۲۹۲۰۱۳	۱۵۰۴۸۸۸	۱۷۶۹۰۵۷	-۲۶۴۱۶۹	۱۵۵۵۴۷	۱۸۳۳۹۱	-۲۷۸۴۴
سهم جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش‌تر فارغ‌التحصیل آموزش عالی از کل بیکاران	سهم	۴۰.۰	۴۳.۰	-۳.۰	۲۷.۴	۳۰.۲	-۲.۸	۶۶.۹	۶۸.۴	-۱.۵
سهم جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش‌تر فارغ‌التحصیل آموزش عالی از کل شاغلان	سهم	۲۷.۱	۲۷.۶	-۰.۵	۲۲.۹	۲۳.۷	-۰.۸	۴۹.۷	۴۸.۱	۱.۶

- اختلاف در جمع کل شاغلان با جمع شاغلان سه بخش ناشی از وجود اظهار نشده بخش‌های عمده فعالیت اقتصادی است.

- علت اختلاف در سر جمع، ناشی از گرد کردن ارقام است.

^۱ جمعیت هدف طرح آمارگیری نیروی کار، افراد در سن کار خانوارهای معمولی ساکن و گروهی مناطق شهری و روستایی کشور می‌باشند.

جدول ۱- شاخص‌های عمده بازار کار و تغییرات آن به تفکیک جنس، نقاط شهری و روستایی در بهار ۱۴۰۴ نسبت به بهار ۱۴۰۳ (تعداد نفر- نرخ، سهم و نسبت: درصد) ادامه

شاخص‌های نیروی کار		نقاط شهری			نقاط روستایی		
		بهار ۱۴۰۴	بهار ۱۴۰۳	تغییرات	بهار ۱۴۰۴	بهار ۱۴۰۳	تغییرات
جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر ^۱	تعداد	۵۱۴۵۱۸۳۱	۵۰۶۲۵۶۳۹	۸۲۶۱۹۲	۱۴۳۹۰۷۸۵	۱۴۴۲۲۴۱۶	-۳۱۶۳۱
	نرخ	۴۰.۸	۴۰.۸	۰.۰	۴۲.۴	۴۲.۷	-۰.۳
مشارکت اقتصادی جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر	تعداد	۲۱۰۰۸۴۲۵	۲۰۶۶۴۸۷۱	۳۴۳۵۵۴	۶۰۹۵۵۴۹	۶۱۵۵۲۹۶	-۵۹۷۴۷
	نسبت	۳۰.۴۴۳۴۰۶	۲۹۹۶۰۷۶۸	۴۸۲۶۳۸	۸۲۹۵۲۳۶	۸۲۶۷۱۲۰	۲۸۱۱۶
جمعیت غیرفعال ۱۵ ساله و بیشتر	تعداد	۱۹۳۵۳۱۷۵	۱۸۹۱۸۱۷۶	۴۳۴۹۹۹	۵۷۶۹۳۸۹	۵۸۲۷۳۵۲	-۵۷۹۶۳
	نسبت	۳۷.۶	۳۷.۴	۰.۲	۴۰.۱	۴۰.۴	-۰.۳
اشتغال جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر	تعداد	۳۹۳۷۲۱	۳۹۹۷۲۵	-۶۰۰۴	۱۲۴۷۶۸	۱۰۹۱۴۰	۱۵۶۲۸
	نرخ	۷.۹	۸.۵	-۰.۶	۵.۴	۵.۳	۰.۱
بیکاری جوانان ۱۵-۲۴ ساله	تعداد	۱۶۵۵۲۵۰	۱۷۴۶۶۹۵	-۹۱۴۴۵	۳۲۶۱۶۰	۳۲۷۹۴۴	-۱۷۸۴
	نرخ	۲۰.۱	۲۱.۴	-۱.۳	۱۸.۷	۱۶.۲	۲.۵
بیکاری گروه سنی ۳۵-۱۸ ساله	تعداد	۱۱۰۶۳۳۵	۱۲۰۹۸۱۲	-۱۰۳۴۷۷	۲۳۶۴۷۶	۲۳۲۱۵۳	۴۳۲۳
	نرخ	۱۵.۲	۱۵.۹	-۰.۷	۱۲.۲	۱۱.۴	۰.۸
بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر فارغ‌التحصیل آموزش عالی	تعداد	۷۰۲۸۷۰	۷۹۶۵۱۱	-۹۳۶۴۱	۹۰۴۷۴	۹۵۸۲۲	-۵۳۴۸
	نرخ	۱۰.۱	۱۱.۲	-۱.۱	۱۴.۶	۱۵.۱	-۰.۵
اشتغال در بخش کشاورزی	سهم	۵.۹	۵.۸	۰.۱	۴۳.۵	۴۳.۰	۰.۵
	تعداد	۱۱۴۹۱۸۵	۱۰۸۷۹۸۳	۶۱۲۰۲	۲۵۰۷۵۱۵	۲۵۰۷۳۸۷	۱۲۸
اشتغال در بخش صنعت	سهم	۳۴.۳	۳۴.۰	۰.۳	۲۸.۴	۲۹.۷	-۱.۳
	تعداد	۶۶۴۶۶۴۲	۶۴۴۱۳۱۰	۲۰۵۳۳۲	۱۶۳۷۰۹۳	۱۷۳۱۸۱۶	-۹۴۷۲۳
اشتغال در بخش خدمات	سهم	۵۹.۷	۶۰.۱	-۰.۴	۲۸.۲	۲۷.۲	۱.۰
	تعداد	۱۱۵۴۸۳۹۵	۱۱۳۷۴۷۱۶	۱۷۳۶۷۹	۱۶۲۴۳۱۳	۱۵۸۶۵۳۴	۳۷۷۷۹
اشتغال ناقص	سهم	۵.۸	۶.۸	-۱.۰	۹.۴	۱۱.۵	-۲.۱
	تعداد	۱۱۱۹۳۵۰	۱۲۷۹۸۶۱	-۱۶۰۵۱۱	۵۴۱۰۸۵	۶۷۲۵۸۷	-۱۳۱۵۰۲
سهم جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش‌تر فارغ‌التحصیل آموزش عالی از کل بیکاران	سهم	۴۲.۵	۴۵.۶	-۳.۱	۲۷.۷	۲۹.۲	-۱.۵
	سهم	۳۲.۵	۳۳.۲	-۰.۷	۹.۲	۹.۲	۰.۰

- اختلاف در جمع کل شاغلان با جمع شاغلان سه بخش ناشی از وجود اظهار نشده بخش‌های عمده فعالیت اقتصادی است.

- علت اختلاف در سر جمع، ناشی از گرد کردن ارقام است.

^۱ جمعیت هدف طرح آمارگیری نیروی کار، افراد در سن کار خانوارهای معمولی ساکن و گروهی مناطق شهری و روستایی کشور می‌باشند.

بررسی اشتغال در بخش‌های عمده فعالیت اقتصادی نشان می‌دهد که بخش خدمات با ۵۲.۴ درصد بیش‌ترین سهم اشتغال را به خود اختصاص داده است. در مراتب بعدی، بخش‌های صنعت با ۳۳.۰ و کشاورزی با ۱۴.۶ درصد قرار دارند. سهم شاغلان بخش کشاورزی در بهار ۱۴۰۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل به ترتیب ۰.۱ درصد افزایش داشته است. همچنین شایان ذکر است که سهم شاغلان بخش‌های خدمات و صنعت نسبت به زمستان سال گذشته تغییری نداشته است.

بررسی نرخ بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر نشان می‌دهد که ۷.۳ درصد از جمعیت فعال، بیکار بوده‌اند. همچنین بر اساس فاصله اطمینان ۹۵٪ نرخ بیکاری کل کشور بین ۶.۹ درصد تا ۷.۷ درصد با نقطه مرکزی ۷.۳ درصد بدست آمده است؛ بدین معنی که این فاصله با اطمینان ۹۵ درصد، مقدار واقعی نرخ بیکاری کل کشور را دربر می‌گیرد. بر اساس این نتایج، نرخ بیکاری در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیش‌تر بوده است. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری کل کشور نشان می‌دهد که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (بهار ۱۴۰۳)، ۰.۴ درصد کاهش یافته است.

بررسی نرخ بیکاری جوانان ۱۵-۲۴ ساله حاکی از آن است که ۱۹.۷ درصد از جمعیت فعال این گروه سنی بیکار بوده‌اند. این شاخص در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیش‌تر بوده است. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری جوانان ۱۵-۲۴ ساله کل کشور نشان می‌دهد که این شاخص نسبت به فصل مشابه در سال گذشته ۰.۳ درصد کاهش یافته است.

نرخ بیکاری گروه سنی ۱۸-۳۵ ساله نیز حاکی از آن است که ۱۴.۵ درصد از جمعیت فعال ۱۸-۳۵ ساله بیکار بوده‌اند. این شاخص در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بیش‌تر بوده است. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری گروه سنی ۱۸-۳۵ ساله نشان می‌دهد که این شاخص نیز نسبت به فصل مشابه در سال گذشته ۰.۵ درصد کاهش یافته است.

بررسی نرخ بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر فارغ‌التحصیل آموزش عالی، نشان می‌دهد ۱۰.۴ درصد از جمعیت فعال فارغ‌التحصیل آموزش عالی بیکار بوده‌اند. این نرخ در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط روستایی نسبت به نقاط شهری بیش‌تر بوده است. بررسی روند تغییرات این نرخ حاکی از کاهش ۱.۲ درصدی در بهار ۱۴۰۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل است.

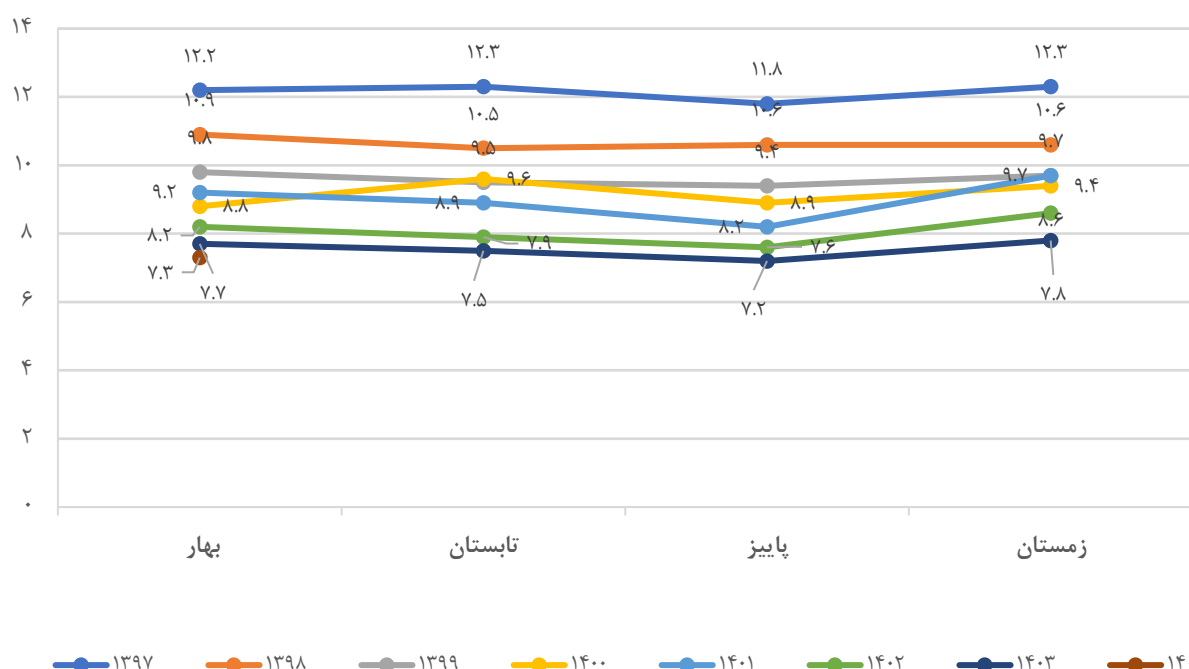
سهم اشتغال ناقص نشان می‌دهد که ۶.۶ درصد جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش‌تر، دارای اشتغال ناقص بوده‌اند. این شاخص در بین مردان بیش‌تر از زنان و در نقاط روستایی بیش‌تر از نقاط شهری بوده است. سهم اشتغال ناقص در بهار ۱۴۰۴ نسبت به فصل مشابه سال قبل ۱.۳ درصد کاهش پیدا کرده است.

بررسی سهم شاغلین ۱۵ ساله و بیش‌تر با ساعت کار معمول ۴۹ ساعت و بیش‌تر نشان می‌دهد، ۴۰.۱ درصد شاغلین، به‌طور معمول، ۴۹ ساعت و بیش‌تر در هفته کار می‌کنند. این شاخص که یکی از نماگرهای کار شایسته است نشان می‌دهد در کشور سهم زیادی از شاغلین بیش‌تر از استاندارد کار می‌کنند. این شاخص نسبت به فصل مشابه سال قبل ۱.۶ درصد افزایش یافته است.

در بهار ۱۴۰۴ سهم جمعیت بیکار فارغ التحصیل آموزش عالی از کل بیکاران ۴۰.۰ درصد بوده است. این سهم در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بالاتر است. بررسی تغییرات این شاخص نشان می‌دهد که نسبت به فصل مشابه سال قبل ۳.۰ درصد کاهش داشته است.

در بهار ۱۴۰۴ سهم جمعیت شاغل فارغ التحصیل آموزش عالی از کل شاغلان ۲۷.۱ درصد بوده است. این سهم در بین زنان نسبت به مردان و در نقاط شهری نسبت به نقاط روستایی بالاتر است. بررسی تغییرات این شاخص نشان می‌دهد که نسبت به فصل مشابه سال قبل ۰.۵ درصد کاهش یافته است.

نمودار ۲- نرخ بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر در فصول متوالی سال‌های ۱۳۹۷ تا ۱۴۰۴

جدول ۲ برخی از شاخص‌های عمده بازار کار برای جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر را به تفکیک استان در بهار ۱۴۰۴ در مقایسه با بهار ۱۴۰۳ نشان می‌دهد.

جدول ۲- شاخص‌های عمده بازار کار جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر به تفکیک استان در بهار ۱۴۰۴ در مقایسه با بهار ۱۴۰۳ (درصد)

استان	نرخ مشارکت اقتصادی		نسبت اشتغال		نرخ بیکاری	
	بهار ۱۴۰۴	بهار ۱۴۰۳	بهار ۱۴۰۴	بهار ۱۴۰۳	بهار ۱۴۰۴	
					فاصله اطمینان ۹۵٪	برآورد نقطه‌ای
کل کشور	۴۱.۲	۴۱.۲	۳۸.۲	۳۸.۰	(۶.۹-۷.۷)	۷.۳
آذربایجان شرقی	۴۱.۶	۴۳.۳	۳۹.۴	۳۹.۶	(۳.۹-۶.۶)	۵.۲
آذربایجان غربی	۴۲.۹	۴۴.۳	۴۰.۴	۴۱.۸	(۴.۲-۷.۴)	۵.۸
اردبیل	۴۷.۵	۴۸.۰	۴۲.۹	۴۳.۳	(۷.۵-۱۲.۰)	۹.۷
اصفهان	۴۰.۲	۴۰.۲	۳۶.۵	۳۶.۸	(۷.۷-۱۰.۹)	۹.۳
البرز	۳۹.۷	۳۹.۹	۳۵.۸	۳۶.۲	(۸.۰-۱۱.۸)	۹.۹
ایلام	۳۳.۱	۳۲.۵	۲۹.۸	۲۹.۸	(۷.۶-۱۲.۲)	۹.۹
بوشهر	۳۹.۵	۴۱.۱	۳۶.۴	۳۷.۶	(۵.۸-۹.۷)	۷.۷
تهران	۴۲.۸	۴۱.۲	۴۰.۱	۳۸.۸	(۵.۲-۷.۶)	۶.۴
چهارمحال و بختیاری	۴۳.۲	۴۲.۶	۳۹.۱	۳۹.۲	(۷.۲-۱۱.۹)	۹.۵
خراسان جنوبی	۳۸.۴	۴۰.۲	۳۶.۸	۳۷.۸	(۲.۹-۵.۳)	۴.۱
خراسان رضوی	۴۱.۳	۴۱.۷	۳۹.۳	۳۹.۰	(۳.۸-۶.۱)	۴.۹
خراسان شمالی	۴۴.۷	۴۶.۰	۴۲.۱	۴۲.۳	(۴.۵-۷.۲)	۵.۹
خوزستان	۴۰.۳	۴۱.۰	۳۵.۳	۳۶.۵	(۱۰.۶-۱۴.۲)	۱۲.۴
زنجان	۴۹.۶	۵۱.۵	۴۶.۶	۴۸.۱	(۴.۵-۷.۶)	۶.۱
سمنان	۳۷.۴	۳۹.۰	۳۴.۸	۳۶.۸	(۵.۲-۸.۶)	۶.۹
سیستان و بلوچستان	۳۵.۵	۳۵.۰	۳۱.۸	۳۰.۷	(۸.۱-۱۲.۹)	۱۰.۵
فارس	۳۸.۰	۳۷.۳	۳۴.۷	۳۵.۰	(۷.۱-۹.۸)	۸.۵
قزوین	۴۲.۴	۴۴.۲	۴۰.۵	۴۰.۸	(۳.۱-۵.۷)	۴.۴
قم	۳۸.۳	۳۸.۳	۳۵.۶	۳۵.۵	(۵.۳-۸.۴)	۶.۹
کردستان	۴۱.۸	۴۳.۱	۳۹.۱	۳۹.۴	(۴.۹-۸.۳)	۶.۶
کرمان	۴۰.۶	۴۰.۷	۳۷.۴	۳۶.۳	(۶.۱-۹.۳)	۷.۷
کرمانشاه	۴۲.۱	۴۱.۲	۳۸.۱	۳۶.۲	(۴.۴-۸.۴)	۹.۵
کهگیلویه و بویراحمد	۲۹.۷	۳۱.۷	۲۷.۸	۲۸.۸	(۷.۱-۱۲.۰)	۶.۴
گلستان	۴۰.۸	۴۰.۲	۳۷.۰	۳۷.۱	(۷.۰-۱۱.۳)	۹.۲
گیلان	۴۴.۹	۴۴.۵	۴۲.۶	۴۱.۴	(۳.۸-۶.۴)	۵.۱
لرستان	۴۱.۵	۴۰.۷	۳۸.۱	۳۶.۱	(۶.۸-۹.۶)	۸.۲
مازندران	۴۴.۰	۴۴.۲	۴۱.۱	۴۱.۵	(۵.۱-۸.۰)	۶.۶
مرکزی	۳۵.۶	۳۷.۴	۳۳.۸	۳۵.۶	(۳.۵-۶.۳)	۴.۹
هرمزگان	۳۹.۳	۳۹.۷	۳۶.۵	۳۶.۲	(۴.۸-۹.۴)	۷.۱
همدان	۴۰.۹	۴۲.۴	۳۸.۲	۳۹.۲	(۵.۰-۸.۳)	۶.۶
یزد	۴۳.۵	۴۳.۷	۴۱.۲	۴۱.۰	(۳.۹-۶.۴)	۵.۱

تعاریف و مفاهیم

اندازه‌گیری اشتغال و بیکاری در طرح آمارگیری نیروی کار مرکز آمار ایران تا جایی که ممکن است از تعاریف و مفاهیم بین‌المللی جدید و بر اساس سیزدهمین کنفرانس بین‌المللی آمارشناسان کار^۴ که در سال ۱۹۸۲ برگزار گردید (ICLS1982)، تبعیت می‌کند.

کار: برای تعیین چگونگی فعالیت اقتصادی افراد از کلمه کلیدی کار استفاده شده است. کار آن دسته از فعالیت‌های اقتصادی (فکری یا بدنی) است که به‌منظور کسب درآمد (نقدی یا غیرنقدی) صورت پذیرد و هدف آن تولید کالا یا ارائه خدمت باشد. افرادی که کار می‌کنند به‌طور عمده به دو گروه خود اشتغال (افرادی که برای خود کار می‌کنند) و مزد و حقوق‌بگیر (افرادی که در قبال کار خود مزد و حقوق می‌گیرند) تقسیم می‌شوند.

زمان آماری (هفته مرجع): زمان آماری برای تعیین وضع فعالیت، دومین و سومین هفته تقویمی (شنبه تا جمعه) ماه میانی هر فصل است که هفته مرجع نامیده می‌شود.

شاغل: افراد ۱۵ ساله و بیش‌تر که در طول هفته مرجع، طبق تعریف کار، حداقل یک ساعت کار کرده و یا بنا به دلایلی به‌طور موقت کارشان را ترک کرده باشند. افرادی که بدون دریافت مزد برای یکی از اعضای خانوار خود که با وی نسبت خویشاوندی دارند، کار می‌کنند (کارکنان فامیلی بدون مزد)؛ کارآموزانی که در دوره کارآموزی فعالیت در ارتباط با فعالیت مؤسسه محل کارآموزی انجام می‌دهند، یعنی به‌طور مستقیم در تولید کالا یا ارائه خدمات سهیم هستند؛ محصلانی که در هفته مرجع مطابق تعریف، کار کرده‌اند و تمام افرادی که در نیروهای مسلح به‌صورت کادر دائم یا موقت خدمت می‌کنند (نیروهای مسلح شامل پرسنل کادر، درجه‌داران و سربازان وظیفه نیروهای نظامی و انتظامی)، ازجمله گروه‌های افراد شاغل محسوب می‌شوند.

بیکار: افراد ۱۵ ساله و بیش‌تر که سه ضابطه را به‌طور هم‌زمان دارا باشند: ۱- در هفته مرجع فاقد کار باشند (دارای اشتغال مزدبگیری یا خوداشتغالی نباشند)؛ ۲- در هفته مرجع و سه هفته قبل از آن جویای کار باشند (اقدامات مشخصی را به‌منظور جستجوی اشتغال مزدبگیری و یا خوداشتغالی به‌عمل آورده باشند) ۳- در هفته مرجع و یا هفته بعد از آن برای اشتغال مزدبگیری یا خوداشتغالی، آماده برای کار باشند. افرادی که به‌دلیل آغاز به کار در آینده و یا انتظار بازگشت به شغل قبلی جویای کار نبوده، ولی فاقد کار و آماده برای کار بوده‌اند، نیز بیکار محسوب می‌شوند.

نیروی کار (جمعیت فعال): مجموع جمعیت شاغل و بیکار است.

اشتغال ناقص: افراد دارای اشتغال ناقص شامل تمام شاغلانی است که در هفته مرجع، حاضر در سرکار یا غایب موقت از محل کار بوده و به دلایل اقتصادی نظیر رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت کار بیش‌تر، قرار داشتن در فصل غیرکاری و... کم‌تر از ۴۴ ساعت کار کرده، خواهان و آماده برای انجام کار اضافی در هفته مرجع بوده‌اند.

4. ILO, Thirteenth International Conference of Labour Statisticians (Geneva, 1982).

شاخص‌ها

نرخ مشارکت اقتصادی (نرخ فعالیت اقتصادی)

عبارت است از نسبت جمعیت فعال (شاغل و بیکار) به جمعیت در سن کار، ضربدر ۱۰۰.

$$\text{نرخ مشارکت اقتصادی} = \frac{\text{جمعیت فعال ۱۵ ساله و بیش‌تر}}{\text{جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر}} \times ۱۰۰$$

نسبت اشتغال

عبارت است از نسبت جمعیت شاغل یا به کل جمعیت در سن کار، ضربدر ۱۰۰.

$$\text{نسبت اشتغال} = \frac{\text{جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش‌تر}}{\text{جمعیت ۱۵ ساله و بیش‌تر}} \times ۱۰۰$$

نرخ بیکاری

عبارت است از نسبت جمعیت بیکار به جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، ضربدر ۱۰۰.

$$\text{نرخ بیکاری} = \frac{\text{جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش‌تر}}{\text{جمعیت فعال ۱۵ ساله و بیش‌تر}} \times ۱۰۰$$

نرخ اشتغال

عبارت است از نسبت جمعیت شاغل به جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، ضربدر ۱۰۰.

$$\text{نرخ اشتغال} = \frac{\text{جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش‌تر}}{\text{جمعیت فعال ۱۵ ساله و بیش‌تر}} \times ۱۰۰ = ۱۰۰ - \text{نرخ بیکاری}$$

نرخ بیکاری جوانان ۱۵-۲۴ ساله

عبارت است از نسبت جمعیت بیکار ۱۵-۲۴ ساله به جمعیت فعال ۱۵-۲۴ ساله، ضربدر ۱۰۰.

$$\text{نرخ بیکاری جوانان ۱۵-۲۴ ساله} = \frac{\text{جمعیت بیکار ۱۵-۲۴ ساله}}{\text{جمعیت فعال ۱۵-۲۴ ساله}} \times ۱۰۰$$

نرخ بیکاری گروه سنی ۱۸-۳۵ ساله

عبارت است از نسبت جمعیت بیکار ۱۸-۳۵ ساله به جمعیت فعال ۱۸-۳۵ ساله، ضربدر ۱۰۰.

$$\text{نرخ بیکاری گروه سنی ۱۸-۳۵ ساله} = \frac{\text{جمعیت بیکار ۱۸-۳۵ ساله}}{\text{جمعیت فعال ۱۸-۳۵ ساله}} \times ۱۰۰$$

نرخ بیکاری فارغ التحصیلان آموزش عالی

عبارت است از نسبت جمعیت بیکار فارغ التحصیل آموزش عالی به جمعیت فعال فارغ التحصیل آموزش عالی، ضرب در ۱۰۰.

$$\text{نرخ بیکاری فارغ التحصیلان آموزش عالی} = \frac{\text{جمعیت بیکار فارغ التحصیل آموزش عالی}}{\text{جمعیت فعال فارغ التحصیل آموزش عالی}} \times 100$$

سهم جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش تر فارغ التحصیل آموزش عالی

عبارت است از نسبت جمعیت بیکار فارغ التحصیل آموزش عالی به کل جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش تر، ضرب در ۱۰۰.

$$\text{سهم جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش تر فارغ التحصیل آموزش عالی} = \frac{\text{جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش تر فارغ التحصیل آموزش عالی}}{\text{جمعیت بیکار ۱۵ ساله و بیش تر}} \times 100$$

سهم جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر فارغ التحصیل آموزش عالی

عبارت است از نسبت جمعیت شاغل فارغ التحصیل آموزش عالی به کل جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر، ضرب در ۱۰۰.

$$\text{سهم جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر فارغ التحصیل آموزش عالی} = \frac{\text{جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر فارغ التحصیل آموزش عالی}}{\text{جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر}} \times 100$$

سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص ۱۵ ساله و بیش تر

عبارت است از نسبت جمعیت ۱۵ ساله و بیش تر دارای اشتغال ناقص به جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر، ضرب در ۱۰۰.

$$\text{سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص ۱۵ ساله و بیش تر} = \frac{\text{جمعیت دارای اشتغال ناقص ۱۵ ساله و بیش تر}}{\text{جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیش تر}} \times 100$$